

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 017851 17 Кж
Бања Лука, 16.02.2017. године

Врховни суд Републике Српске, Посебно вијеће за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, састављено од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Весне Антонић, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против осуђеног Ј.Е., због кривичног дјела тешког убиства из члана 149. став 2. у вези са ставом 1. тачка 2. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца осуђеног, адвоката Д.Ј. из И.С., изјављеној против рјешења Окружног суда у Бањој Луци-Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 017851 15 Кв од 12.01.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 16.02.2017. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Уважава се жалба браниоца осуђеног Ј.Е., укида рјешење Окружног суда у Бањој Луци-Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 017851 15 Кв од 12.01.2017. године, и предмет враћа том суду на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Бањој Луци-Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 017851 15 Кв од 12.01.2017. године, одбијен је захтјев за понављање кривичног поступка (у даљем тексту: Захтјев) браниоца осуђеног Ј.Е., адвоката Д.Ј. из Источног Сарајева, довршеног правоснажном пресудом Окружног суда у Бањој Луци- Посебно одјељење за организовани и најтеже облике привредног криминала број 11 0 К 010199 12 К-п од 20.3.2013. године (потврђена пресудом Врховног суда Републике Српске- Посебно вијеће за организовани и најтеже облике привредног криминала број 11 0 К 010199 13 Кж од 19.9.2013. године), којом је оптужени Ј.Е. оглашен кривим због кривичног дјела тешког убиства из члана 149. став 2. у вези са ставом 1. тачка 2. Кривичног закона Републике Српске и осуђен на казну затвора у трајању од 18 (осамнаест) година.

Против наведеног рјешења жалбу је, благовремено, изјавио бранилац осуђеног, адвокат Д.Ј. из И.С., како наводи, због повреде одредаба ЗКП РС и повреде Закона о Уставном суду РС, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи и дозволи понављање кривичног поступка.

Испитујући побијано рјешење у дијелу који се побија жалбом, те по службеној дужности у смислу одредбе члана 320. у вези са чланом 338. Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике

Српске“, број 53/12, у даљем тексту: ЗКП РС), одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Према разлозима у образложењу побијаног рјешења, Захтјев је поднесен из основа прописаног у одредби члана 343. став 1. тачка е) ЗКП РС, који се манифестује у томе да је одлуком Уставног суда Републике Српске престао да важи закон на основу којег је била донесена правоснажна осуђујућа пресуда. Износи се и садржај Одлуке Уставног суда Републике Српске број У-47/09 од 19.3.2014. године, на коју се позвао подносилац Захтјева у заснивању наведеног основа овог ванредног правног лијека, а затим се изводи закључак да докази нису подобни да доведу до понављања кривичног поступка, јер је одлука Уставног суда донесена касније у односу на наредбу Специјалног тужиоца број А-37/08 од 04.02.2008. године о преузимању предмета од Окружног тужилаштва Бијељина.

Приговором жалбе браниоца осуђеног заснованим на тврдњи да побијано рјешење у суштини не садржи образложење за одлуку о одбијању захтјева за понављање поступка, у чему се манифестује битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС, оправдано се доводи у питање правилност и законитост побијаног рјешења.

Наиме, образложење за закључак побијаног рјешења да докази нису подобни да доведу до понављања кривичног поступка због чињенице да је одлука Уставног суда Републике Српске донесена касније у односу на наредбу Специјалног тужиоца о преузимању предмета, се не може сматрати мјеродавним образложењем када се има у виду ретроактивно правно дејство одлука Уставног суда под условима прописаним одредбама члана 69. Закона о Уставном суду Републике Српске.

За доношење одлуке о Захтјеву за понављање поступка по наведеном основу од одлучног значаја је питање да ли је одлуком Уставног суда Републике Српске, на коју се позива подносилац Захтјева, престао да важи закон (законска одредба) на основу којег је била донесена правоснажна осуђујућа пресуда, а у случају позитивног одговора на то питање, одлучни значај има чињеница да ли су испуњени услови из члана 69. Закона о Уставном суду Републике Српске за понављање поступка.

У погледу ових чињеница од одлучног значаја побијано рјешење нема разлога у образложењу, те је на тај начин почињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС, ради чега је овај суд уважио жалбу браниоца осуђеног и на основу одредбе члана 337. став 3. ЗКП РС, укинуо побијано рјешење, те предмет вратио првостепеном суду на поновно одлучивање.

У поновном поступку првостепени суд ће отклонити недостатке на које је указано овим рјешењем, тако што ће у образложењу дати разлоге за све чињенице од одлучног значаја на којима заснива своју одлуку поводом захтјева за понављање поступка.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић